

ger, der bliver ballade med de folk. Lad være med det. Det skaber kiv og strid. Hvis de alle er i boligforeningen, og alle i boligforeningen har indflydelse, så er der mulighed for at undgå kiv og strid.

Man kan selvfølgelig godt sige, at i modsætning til den indvandring eller flygtningestrøm, man kan kalde det, hvad man vil, som eksisterer i dag, skyldes det tysk-danske problem historien. Men altså historie bliver alt jo, hvis der bare går tilstrækkelig mange år, og om hundrede år, om to hundrede år så vil det antal tyrkere, der kom til Danmark, jo også være et resultat af historien.

Formanden:

Jeg synes, det er en meget spændende og også en meget principiel debat, vi har for øjeblikket. Men jeg sidder og tænker på, om det lille forslag her om nogle enkelte, konkrete punkter er et egnet grundlag for en generel udlændingepolitisk debat. Så vil jeg for øvrigt sige, at hvis det her fortsætter, så bliver det stoppet.

Ønskede ministeren ordet?

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Kun til sidst.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg beder om undskyldning, hvis jeg kommer til at overtræde formandens opfordring i en bemærkning til hr. Søren Søndergaard.

Jeg vil lige tilføje, at det jo er lidt interessant, at hr. Søren Krarup netop føler sig som repræsentant for det danske mindretal og tager ned til Tyskland, hvor jeg faktisk er udpeget af partiet til at varetage det tyske mindretals interesser i Danmark, netop fordi de, der bor i det danske samfund, skal nyde godt af de rettigheder, der er i det danske samfund.

Er det ikke rigtigt? Kan hr. Søren Søndergaard bekræfte, at mange af de krige, der har været i Europa i det foregående århundrede, netop skyldtes de nationale mindretals kamp for at opnå statsborgerrettigheder og ikke var en kamp om nationalstaterne, men var de nationale mindretals kamp?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det skal blive meget kort, for jeg vil heller ikke trække tiden ud, men jeg vil blot lige sige til hr. Kamal Qureshi: Jeg er sandelig også Dansk Fol-

kepartis repræsentant vedrørende det tyske mindretal.

Formanden:

Det er fortsat korte bemærkninger til hr. Søren Søndergaard.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jamen hr. Søren Søndergaard vil jeg meget gerne komme med en kort bemærkning til. Jeg vil nemlig sige, at det, han dér anfører som rettigheder, jo simpelt hen er det, der er lov i landet. Selvfølgelig er også det tyske mindretal omfattet af loven i Danmark, og selvfølgelig er også det danske mindretal i Sydslesvig omfattet af loven i Tyskland. Det er simpelt hen lov. Retsstatens grundlag. Hans udlægning af det historiske er og bliver jo altså meget tyndbenet.

Jeg synes, man kan lære en ting af Danmarks forhold til Tyskland knyttet til Sønderjylland, og det er lykken ved at respektere det nationale, lykken ved at respektere den nationale selvbestemmelse og nationalstaten, og derfor er det jo temmelig meningsløst, at man så går herop og anbefaler netop i fredens navn, at man skal ophæve det nationale. At respektere det nationale, at trække en rigtig grænse, som man delvis gjorde i 1920, det var fredens mulighed.

Kl. 11.00

Formanden:

Hr. Søren Søndergaard får nu lejlighed til at svare, og derefter er det fru Bodil Kornbek som ordfører, uanset hvem der i øvrigt beder om ordet.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nej, men jeg vil så bare indskrænke mig til at komme med en enkelt konstatering til hr. Krarup og en enkelt til hr. Langballe, nemlig at respekten for det nationale udgangspunkt er vigtig, men det, der er problemet, er, at der sker en konsekvent sammenblanding mellem det nationale udgangspunkt og statsborgerskabet. Og den sammenhæng eksisterer stort set kun i Danmark og nogle ganske få andre steder i verden. Alle andre steder i verden er der ikke nogen sammenhæng mellem det nationale og statsborgerskabet. Det nationale skal respekteres selv inden for nogle rammer, hvor man ikke kan definere, at statsborgerskabet er lig med nationaliteten.